

ΟΙ ΕΥΧΕΣ ΤΩΝ ΟΝΕΙΡΩΝ

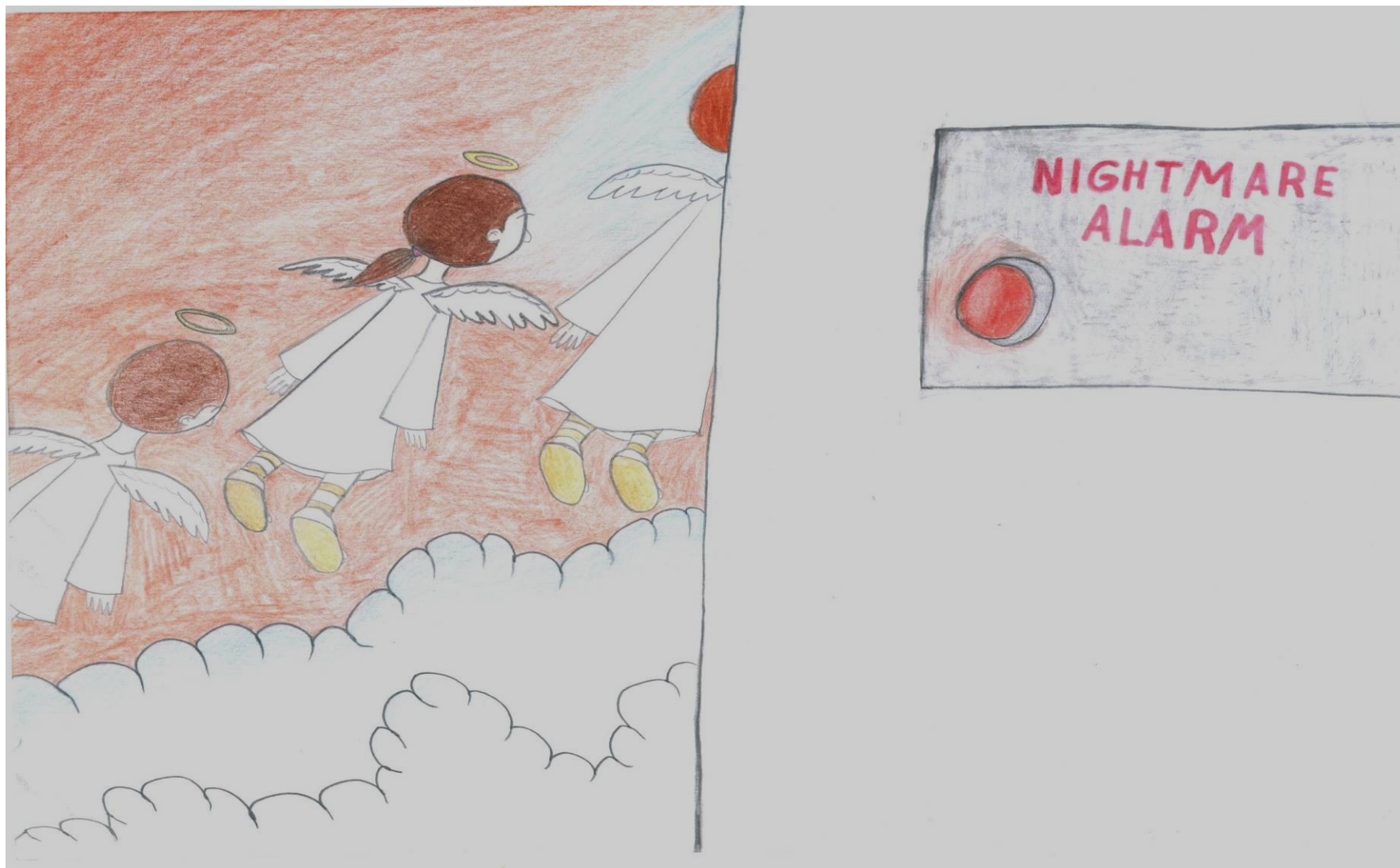

Κείμενο & εικονογράφηση
Σκανδάμη Φωτεινή

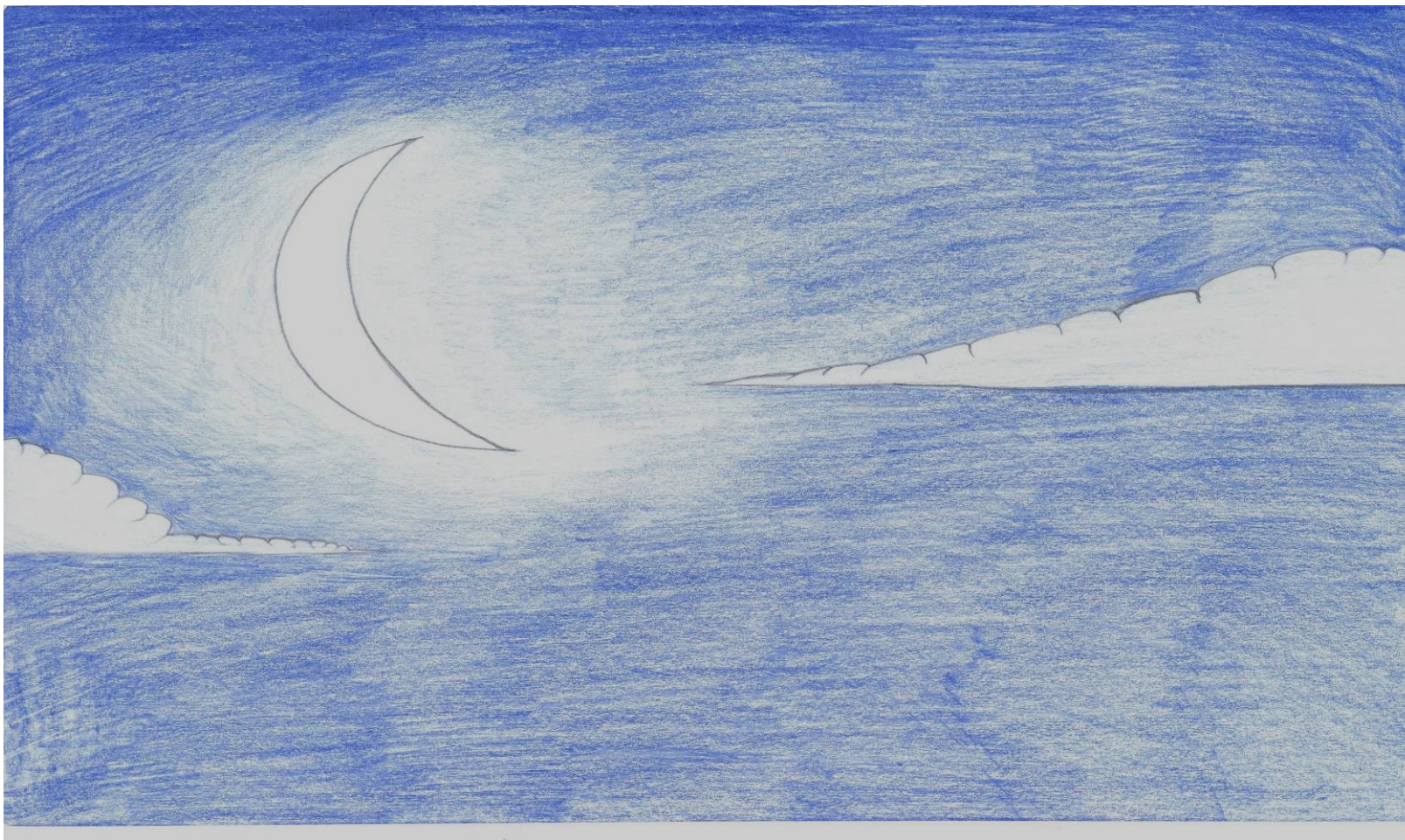
Ήταν μετά τα μεσάνυχτα και στο βασίλειο των αγγέλων, όλοι οι άγγελοι των καλών ονείρων έδωσαν τη δύναμη ευχής στα όνειρα των παιδιών που είναι φτιαγμένα από σύννεφα.

Ξαφνικά, χτύπησε ο συναγερμός εφιαλτών με εκφώνηση που λέει: «Συναγερμός εφιαλτών. Επαναλαμβάνω, συναγερμός εφιαλτών». Οι άγγελοι πετούν πάνω από τα σύννεφα και βγήκαν έξω από το βασίλειο και πηγαίνουν στα σπίτια των παιδιών.

Όλοι οι άγγελοι πήγαν στα σπίτια των παιδιών, τους έδωσαν ονειρικές ευχές και δυνάμεις φωτεινών ευχών για να κάνουν τα παιδιά να κοιμηθούν. Κι έτσι τα παιδιά αποκοιμήθηκαν.

Το αγγελάκι πήγε στο σπίτι της οκτάχρονης Ευγενίας και την είδε στο δωμάτιό της. Η Ευγενία έλεγε βλέποντας έναν εφιάλτη : « Όχι, όχι, όχι φοβάμαι! Φοβάμαι, φοβάμαι, όχι φοβάμαι! Ασααααα! ». Ξύπνησε ταραγμένη και είδε ένα φως ευχής. Ήταν το αγγελάκι. Και την ρώτησε: «Κοριτσάκι μου, τι συμβαίνει;» και αυτή απάντησε:

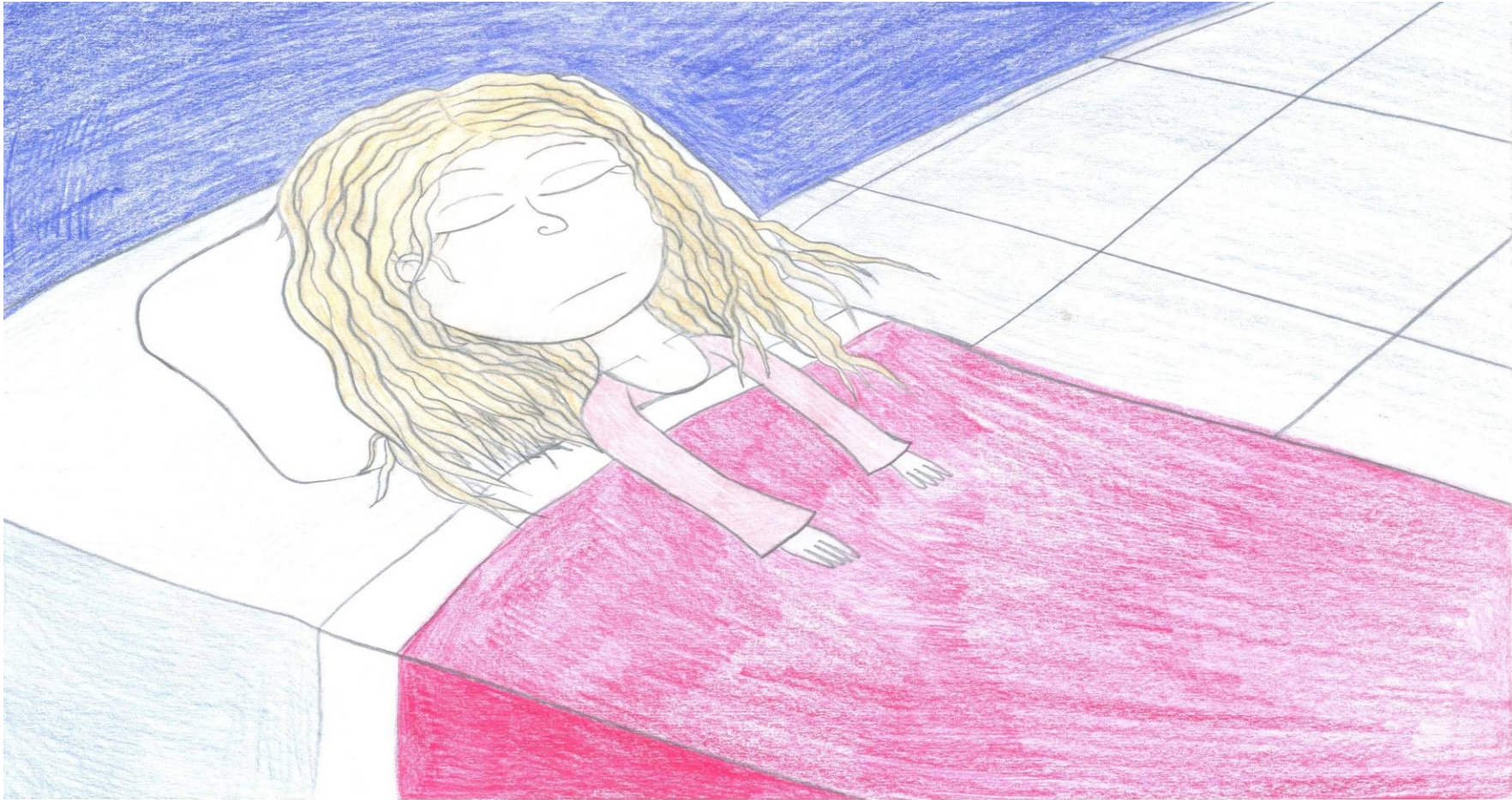
«Είδα ένα τρομερό εφιάλτη, ότι όταν ήμουν στην θάλασσα με κυνήγησε ένας καρχαρίας». «Καταλαβαίνω ακριβώς τι συμβαίνει. Αλλά υπάρχει μια λύση» είπε το αγγελάκι. «Θα γράψω μια ονειρική ευχή. Όταν τελειώσω θα διαβάσεις από μέσα. Εντάξει; Περίμενε». Έτσι, η μικρή Ευγενία

σηκώθηκε από το κρεβάτι και το αγγελάκι της είπε: « Αν θέλεις να έρθεις, κάθισε μπροστά». Σε λίγη ώρα το αγγελάκι την ρώτησε: «Πώς σε λένε;» «Ευγενία» απάντησε το κοριτσάκι.

Με το φως της ευχής το αγγελάκι μεταμόρφωσε το απλό χαρτί σε νυχτερινή διακόσμηση από ζωγραφιά. Με ένα φτερό γεμάτο μελάνι άρχισε να γράφει μια ευχή. Μετά από λίγη ώρα, τελείωσε το γράψιμο του και το κοριτσάκι ξανάπεσε στο κρεβάτι. Το αγγελάκι έδωσε την ευχή στην Ευγενία και της είπε: «Λοιπόν Ευγενία, αυτή είναι η ευχή σου. Διάβασε». «Μα δεν μπορώ να διαβάσω», είπε αυτή και το αγγελάκι έλεγε: «Έλα, μπορείς να το κάνεις. Είσαι καλή μαθήτρια στο σχολείο». Και η Ευγενία είπε: «Το ξέρω ότι είμαι. Υποθέτω ότι μπερδεύομαι, όσο διαβάζω». «Ναι, έχεις δίκιο», είπε το αγγελάκι. «Και τώρα προσπάθησε να διαβάσεις». Και αυτή είπε: «Εντάξει». Η Ευγενία πήρε μια ανάσα και ύστερα άρχισε να διαβάζει την ονειρική ευχή: «Νύχτα αποψινή, μέρα αυριανή. Οι ευχές των ονείρων μόλις έρχονται από τα παιδικά υπνάκια. Το αστέρι λαμπιρίζει το φεγγάρι φωτίζει και ο ήλιος φέρνει λίγη ζεστασιά στη γη. Το φως αναπηδά από το ένα όνειρο στο άλλο. Το καλό όνειρο ταξιδεύει στην φαντασία και το κακό στην τρομάρα. Θύμισέ μου να μετρήσω τα άστρα. Κοίτα το φωτεινό φεγγάρι. Κοίτα τα άστρα. Κοίτα το νυχτερινό φως. Τα πεφταστέρια και οι κομήτες πέφτουν από το νυχτερινό ουρανό. Μέτρησε τα προβατάκια που πηδάνε από το φράχτη. Απόφυγε αυτή την κούραση μέσα στη νύχτα και στο χασμουρητό. Κοιμήσου φεγγαράκι μου, κοιμήσου αστράκι μου, κράτα κλειστά τα μάτια. Χαλάρωσε για να θεραπεύσεις τα μέρη του σώματος. Κοιμηθείτε αστεράκια. Η αγάπη και το πάθος είναι το ξημέρωμα. Η φαντασία είναι σαν πυροτέχνημα και ο εφιάλτης είναι ο θάνατος. Θα ξαπλώσω απαλά, θα κλείσω τα μάτια μου και θα κοιμηθώ σε ένα απαλό μαλακό πούπουλο».

«Πολύ ωραία η ευχή σου Ευγενία» είπε τα αγγελάκι. «Τώρα θα κάνω ένα δυνατό φως μέχρι να εμφανιστεί ένα όνειρο κι εσύ θα κοιμηθείς. Εντάξει;». Και αυτή είπε: «Εντάξει». Τότε το αγγελάκι έδωσε δύναμη από ένα υπνωτικό φως. Μόλις πέρασαν τα πέντε λεπτά, ξαφνικά , η Ευγενία άρχισε να νυστάζει. Τα μάτια της έγιναν κατακόκκινα, και το αγγελάκι ψιθύρισε: «Κοιμήσου Ευγενία, κι εγώ θα μπω στο όνειρό σου για να σταματήσω τον καρχαρία». Έτσι, ανυπομονούσε να μπει στο όνειρό της και αυτή σε λίγο, έκλεισε τα μάτια της και αποκοιμήθηκε.

Έτσι, πέρασαν τα δύο λεπτά και αμέσως εμφανίστηκε το όνειρο της Ευγενίας. Το αγγελάκι μπήκε μέσα και πέφτει κάτω σιγά-σιγά. «Γουιιιιιι!» φώναξε.

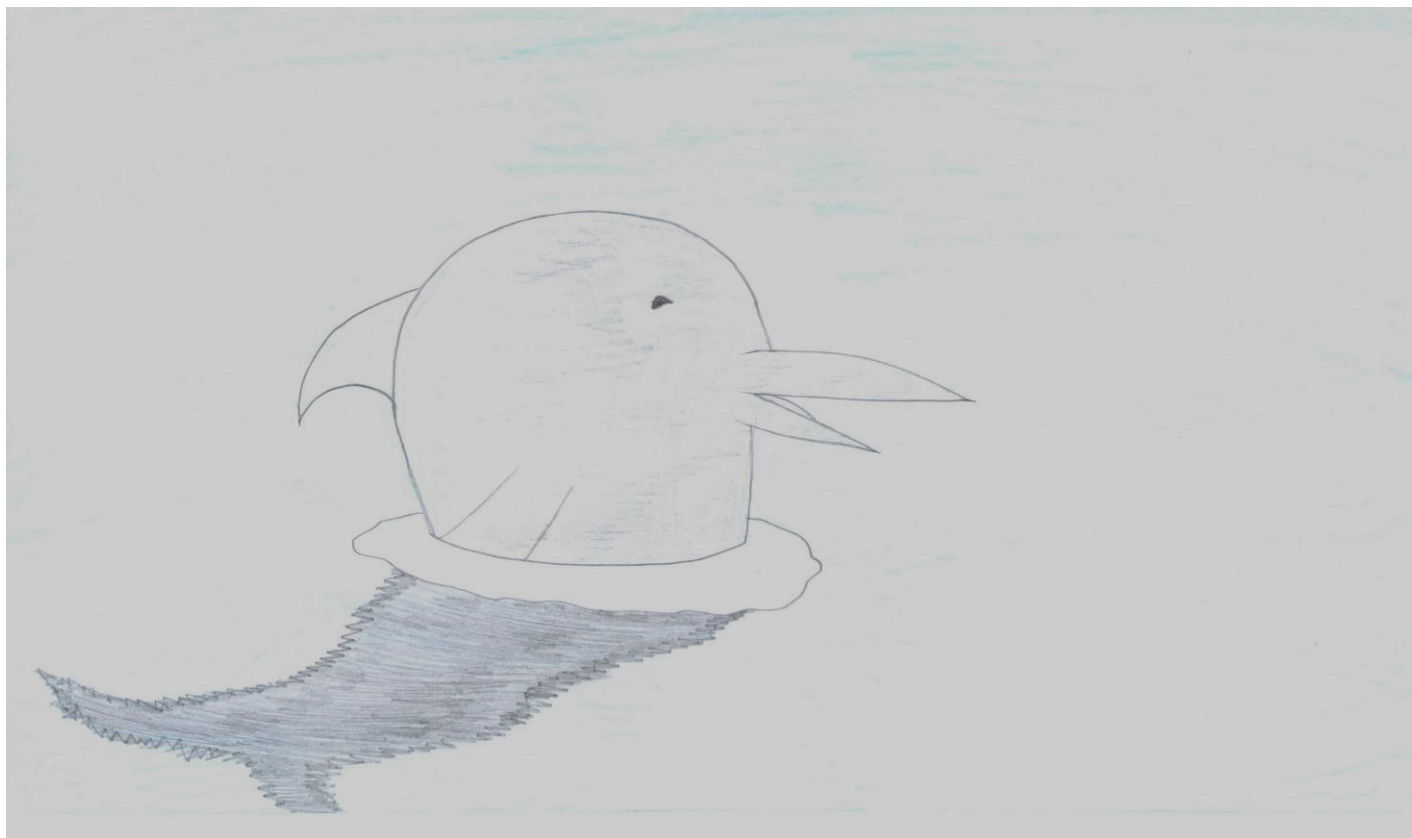
Μετά από μια απαλή πτώση, το αγγελάκι προσγειώθηκε σε ένα νησί που λέγεται «Το νησί των καρχαριών». Το νησί των καρχαριών είναι ένα νησί που στη θάλασσα του όμως υπάρχουν εκατοντάδες καρχαρίες . Η μικρή Ευγενία που είναι στο όνειρο της , κολυμπούσε σαν ψάρι και βγήκε από το νερό. Το αγγελάκι την πήρε πετώντας και την ρώτησε: «Ήρθα;», «Ναι, που είμαι; » απάντησε αυτή. Και το αγγελάκι είπε: «στο όνειρό σου. Και σε είδα ότι κοιμάσαι». Το αγγελάκι είδε το μαγικό της Ευγενίας να είναι βρεγμένο.

Έτσι, με το τρίψιμο των χεριών, το αγγελικό φως κατευθύνθηκε προς το σώμα της και αμέσως έκανε το βρεγμένο μαγικό στεγνό. Αυτή είπε: «σε ευχαριστώ που μου στέγνωσες το μαγικό μου». «Εγώ ευχαριστώ που με έκανες να μπω στο όνειρό σου», είπε το αγγελάκι.

Ένα δελφίνι, βγήκε από το νερό που ονομάζεται Μάρεϊ. Η Ευγενία του είπε: «Γεια σου Μάρεϊ, με θυμάσαι;». Ο Μάρεϊ μιλούσε τη γλώσσα δελφινιού και το αγγελάκι είπε: «Ο Μάρεϊ είπε ότι θυμήθηκα το όνομά σου. Είσαι η Ευγενία». Το δελφίνι μίλησε τη γλώσσα του και αυτή ρώτησε: « Τι είπες;». Και το αγγελάκι απάντησε: «λέει ότι ήμουν μέσα στο νερό και είδα τους καρχαρίες να προσπαθούν να μου επιτεθούν από πάνω μου». Η Ευγενία είπε: «να πεις στους φίλους σου να δουν πως θα σταματήσετε τα σκυλόψαρα». Και ο Μάρεϊ μιλούσε τη δική του γλώσσα και το αγγελάκι είπε: «ο Μάρεϊ είπε εντάξει θα τους το πω, αλλά προειδοποιεί λέγοντας ότι πριν την καταιγίδα, οι καρχαρίες θα δώσουν μάχη, ή αλλιώς θα φάνε τους φίλους και μένα» «Εντάξει Μάρεϊ» είπε αυτή «θα τα καταφέρουμε, πήγαινε αγόρι μου». Και το δελφίνι μπήκε στο νερό φεύγοντας.

«Λοιπόν Ευγενία τι θα κάνεις;» ρώτησε. «Λέω να κάνω εξάσκηση για κολύμβηση»είπε η Ευγενία και το αγγελάκι είπε: «βούτα!». Και αυτή βούτηξε μέσα στο νερό.

Ο καταγάλανος ουρανός όμως γέμισε με μαύρα σύννεφα που το φως του ήλιου έκλεισε. Τα θαλασσοπούλια τριγύρισαν στα σύννεφα και η θάλασσα έγινε λίγο ταραγμένη. Άρχισαν να πικνώνουν και ο αέρας άρχισε να ψιλοφυσάει.

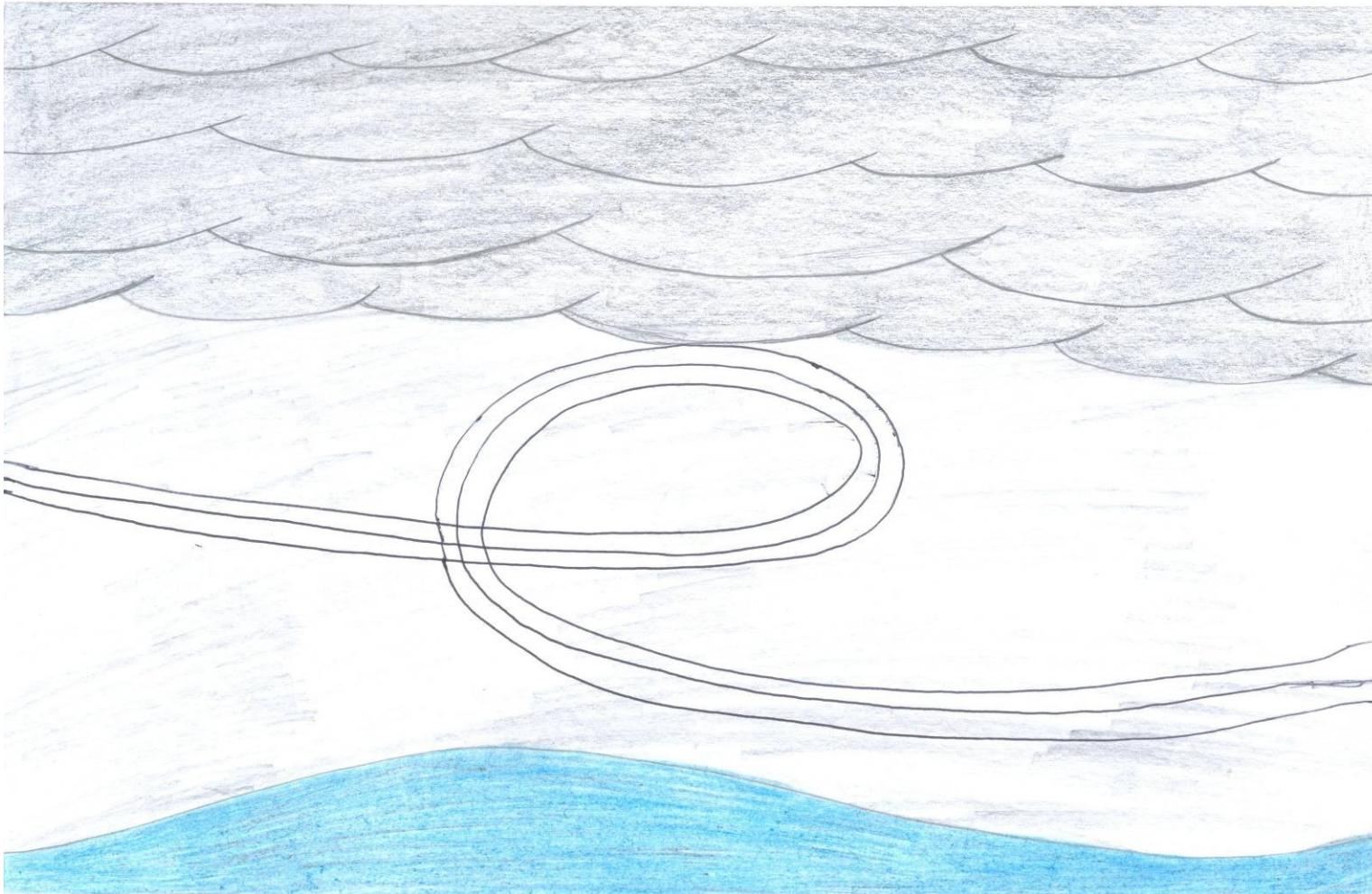

Το αγγελάκι είπε: «Έλα τελειώνεις, συνέχισε να κολυμπάς!» Και η Ευγενία ανέβηκε στην ξύλινη βάση κουρασμένη και αυτό είπε: «Μπράβο Ευγενία, περίφημα!» «Ευχαριστώ» είπε αυτή. Το αγγελάκι με ζεστό αγγελικό φως στέγνωσε το μαγιά της τρίβοντας τα χέρια του. Επίσης στέγνωσε και τα μαλλιά της.

«Άραγε, γιατί σκοτεινιάζει» σκέφτηκε το αγγελάκι. Από τα σημεία των μαύρων σύννεφων, ένα αστραπόβροντο ξέσπασε ανάμεσα σε μια ορεινή περιοχή και η Ευγενία φοβήθηκε πολύ. «Μην φοβάσαι»είπε «ένας κεραυνός είναι μόνο». Ο ισχυρός άνεμος όμως άρχισε να φυσάει δυνατά και η θάλασσα γίνεται πιο ταραγμένη.

Ο ισχυρός άνεμος όμως άρχισε να φυσάει πολύ μα πολύ δυνατά και σάρωσε τους φοίνικες, τα δέντρα, τα φυτά και τα χορτάρια. Η θάλασσα όμως έγινε πιο ταραγμένη που βέβαια προκαλούσε μεγάλα πελώρια κύματα. Το αγγελάκι τράβηξε το χέρι της Ευγενίας και της είπε: «μου φαίνεται πως έρχεται η καταιγίδα. Πάμε να βρούμε τον Μάρει πριν έρθει η βροχή».

Από τους ήχους των δύο κεραυνών, ακολούθησε μια μεγαλύτερη ποσότητα από καταρρακτώδη βροχή που κυρίως πέφτει σε κάθε έδαφος μαζί με τον πολύ ισχυρό άνεμο. «Ωχ! Άρχισε να βρέχει». Είπε το αγγελάκι και η μικρή έτρεξε στο νερό βουτώντας. Την φώναξε λοιπόν: «Ευγενία! Όχι!»

Έτσι, η Ευγενία κολυμπάει στα βαθιά για να σώσει το δελφίνι από τους καρχαρίες. Με την οποία αυτή έλεγε ότι θα αφήσει ήσυχο τον Μάρει να κάνει ότι θέλει. Οι καρχαρίες όμως άρχισαν με το κυνήγι δελφινιού, κυνηγώντας το δελφίνι και η μικρή έπιασε την πλάτη του. Ο Μάρει ανέβηκε στην επιφάνεια και άρχισε να αναπηδά ψηλά με μια μεγάλη αστραπή. Το αγγελάκι είδε απίστευτα το δελφίνι να κάνει ψηλό πήδημα μέσα στην θύελλα και αυτός ξαναμπήκε στο νερό. Οι καρχαρίες συνέχισαν το κυνήγι με μια δαγκωνιά. Μα όμως δεν ήταν τόσο προσεκτικοί, πήγαν σε ένα βράχο και τον δάγκωσαν δυνατά που τα δόντια τους άρχισαν να σπάνε κομματάκια ένα-ένα. Αυτή όμως έσωσε τον Μάρει από τα σκυλόψαρα!

«Τα κατάφερα!» είπε η Ευγενία βγαίνοντας από το νερό της θάλασσας. «Μπράβο Ευγενία!» φώναξε το αγγελάκι. «Έσωσες το δελφίνι από τους καρχαρίες!» Η βροχή όμως σταμάτησε, το ίδιο και ο άνεμος.

Ξανάλεγε λοιπόν: «κοίτα». Και αυτή είπε: «σταμάτησε να βρέχει!» Το αγγελάκι έδωσε άλλο ένα στέγνωμα στην Ευγενία με το φως του ήλιου. «Ωχ, κοίτα!» είπε. «Πρέπει να φύγω. Πρέπει να γυρίσω

στο αντίο κι εσύ
θα μου πεις
αντίο. Θα μου
λείψεις». Και το
αγγελάκι είπε:
«κι εμένα θα μου
λείψεις μικρή μου
Ευγενία». Έτσι
αυτή
αποχαιρετάει το
αγγελάκι και αυτό
άρχισε να πετάει
κουνώντας τα
φτερά και
αμέσως
εξαφανίστηκε.

Το όνειρό της άρχισε να εξαφανίζεται και η Ευγενία άρχισε να ξυπνάει ανοίγοντας τα μάτια της. Πράγματι ήταν πρωί.

